

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș**

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr.247/2011

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala 2 prin adresa nr. inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. cu privire la contestatia formulata de S.C. SRL impotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestatiei formulate impotriva deciziei sus mentionata incheiata in baza raportului de inspectie fiscala nr. emisa de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala 2 il constituie suma de lei reprezentind :

- lei – taxa pe valoarea adaugata de plata;
- lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- lei – penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de S.C..... SRL din Pitesti.

I. Prin contestatia formulata, societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta cheltuielilor postale si taxe de telecomunicatii efectuate in perioada 01.01.2008-31.03.2011 pe motiv ca nu au fost destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale societatii, societatea neinregistrind in aceasta perioada venituri cu exceptia lunii septembrie 2010.

De asemenea in sustinerea contestatiei petenta arata ca are ca obiect de activitate „ Alte activitati sportive „ cod CAEN 9262 , iar in perioada supusa inspectiei fiscale „ din motive independente S.C. SRL nu a putut obtine venituri - aspect care nu poate fi imputat societatii cita vreme orice afacere este supusa riscului „ .

Totodata societatea sustine ca lipsa ofertelor si prudenta manifestata in contractarea unor angajamente nerentabile nu poate echivala cu lipsa activitatii.

Contestatoarea arata de asemenea ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor cu telefoanele deoarece este platitoare de tva , desfasoara operatiuni taxabile si mai mult a inregistrat venituri in perioada anterior mentionata inasa nu caracter de continuitate.

In concluzie, S.C. SRL considera ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma delei si majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei , solicitind astfel anularea deciziei de impunere nr. si implicit a raportului de inspectie fiscala nr. intocmite de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala 2.

II. Urmare verificarii efectuate de catre organele fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala, s-au constatat urmatoarele:

Obiectul controlului l-a constituit verificarea realitatii si legalitatii operatiunilor privind taxa pe valoarea adaugata, in vederea solutionarii adresei A.F.P. Pitesti inregistrata sub nr. privind decontul cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare pentru trimestrul IV 2009 in suma de lei.

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2008-31.12.2009, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta

facturilor fiscale emise de S.C. si S.C. SA reprezentind cheltuieli cu telefonul in suma de lei.

Din documentele prezentate de societate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata aceasta nu a realizat venituri , cheltuielile cu telefonul inregistrate nefiind destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare , organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu beneficiaza de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in suma de lei inscrisa in facturile fiscale emise de S.C. si S.C. reprezentind cheltuieli cu telefoanele.

De asemenea, in urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2010-30.03.2011, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor fiscale emise de S.C. si S.C. reprezentind cheltuieli cu telefonul in suma de lei.

Totodata, din documentele prezentate de societate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata aceasta nu a realizat venituri , cheltuielile cu telefonul inregistrate nefiind destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare , organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu beneficiaza de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in suma de lei inscrisa in facturile fiscale emise de S.C. si S.C.A reprezentind cheltuieli cu telefoanele.

Pentru neachitarea in termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor si penalitatilor de intirziere aferente in suma de lei.

III.Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala 2 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Pitesti.

IV.Luand in considerare constatariile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul

cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor postale si taxelor de telecomunicatii in conditiile in care din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezulta ca cheltuielile efectuate au fost utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile si nici nu prezinta dovezi obiective care sa infirme constatările organelor de inspectie fiscala.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2008-31.12.2009 respectiv 01.01.2010-30.03.2011, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei respectiv lei aferenta facturilor fiscale emise de S.C. si S.C. SA reprezentind cheltuieli cu telefonul in suma de lei respectiv lei.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata aceasta nu a realizat venituri, cheltuielile cu telefonul inregistrate nefiind destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu beneficiaza de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in suma de lei respectiv lei inscrisa in facturile fiscale emise de S.C. si S.C. SA reprezentind cheltuieli cu telefoanele.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“ Sfera de aplicare a dreptului de deducere

*.....
(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:*

a) operațiuni taxabile;

Astfel , potrivit prevederilor legale citate mai sus , dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru bunurile si serviciile achizitionate este conditionat de utilizarea acestora in folosul operatiunilor sale taxabile , cu alte cuvinte orice persoana inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca taxa aferenta bunurilor care i-au fost livrate , respectiv prestarilor de servicii care i-au fost prestate de catre persoane impozabile , cu conditia de a justifica ca acele bunuri sau servicii sunt destinate a fi utilizate in scopul operatiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata.

Aceste prevederi se coroboreaza cu prevederile art. 146 alin. 1 lit. a din acelasi act normativ care precizeaza:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

In temeiul prevederilor legale citate mai sus , se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata este necesar ca suma datorata sau achitata sa fie aferenta unor bunuri care au fost livrate sau servicii care au fost ori urmeaza sa fie prestate in beneficiului agentului economic care solicita acest drept.

Prin urmare, se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, societatea trebuie sa indeplineasca doua conditii cumulative si anume achizitiile sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile care dau drept de deducere si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile prevazute de lege.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca in perioada 01.01.2008-31.03.2011 societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor postale si taxelor de telecomunicatii in conditiile in care in aceasta perioada nu a inregistrat venituri.

In sustinerea contestatiei S.C. SRL precizeaza ca a fost exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor cu telefoanele intrucit aceste cheltuieli sunt demersuri specifice activitatii de impresariat artistic efectuate in vederea obtinerii unor eventuale venituri , iar lipsa ofertelor si prudenta manifestata de societate in contractarea unor angajamente nerentabile nu poate echivala cu lipsa activitatii.

In speta sunt incidente si prevederile art. 56 alin. 1 si alin. 2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata unde se specifica :

"Prezentarea de inregistrari

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înregistrari. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite înregistrari și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispoziție a înregistrilor la sediul său ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate să le prezinte.”.

Analizind actele normative sus mentionate se retine ca in vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înregistrari.

De asemenea , organele fiscale au dreptul de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective care sa demonstreze ca serviciile au fost efectiv prestate si ca sunt destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni impozabile care-i dau dreptul la deducere, deductibilitatea TVA fiind conditionata de indeplinirea cumulativa atat a conditiilor de fond, cat si a celor de forma.

Astfel, potrivit dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile isi pot exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor, numai daca achizitiile indeplinesc **mai multe conditii cumulative**, si anume: **achizitiile au avut loc in mod efectiv, au legatura cu activitatea economica a persoanei achizitoare si sunt destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni taxabile**, avand la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile prevazute de legea fiscala.

Se reține că S.C. SRL nu a prezentat nici ulterior în susținerea contestației, documente doveditoare din care să rezulte

natura serviciilor prestate, documente care să ateste că aceste servicii au fost efectiv prestate, și nici documente care să ateste faptul că serviciile în cauză au fost destinate realizării de operațiuni taxabile.

Rezulta ca S.C. SRL avea obligatia sa prezinte organelor de inspectie fiscala acele dovezi obiective care sa-i sustina intentia declarata de a desfasura activitati economice .

Față de prevederile legale mai sus citate și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente în susținerea afirmațiilor din contestație, din care să rezulte o altă concluzie față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că organele de inspecție fiscală legal au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată de plata în sumă de lei, motiv pentru care în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră : *"contestația poate fi respinsă ca a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat"*, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru această sumă.

2. Referitor la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de lei reprezentind penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca petenta datoreaza aceasta suma in conditiile in care debitul in cauza nu a fost achitat in termen .

In fapt , organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intirziere in suma de lei si penalitati de intirziere aferente in suma de lei pentru neachitarea in termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art 119 si 120 din OG 92/2003 republicata cu completarile si modificarile ulterioare, care precizeaza :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
.
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepind cu data de 01.07.2010 in speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 si art. 120^1 din acelasi act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care precizeaza:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
.
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120^1*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Deoarece in sarcina S.C. SRL a fost retinuta o diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de lei si penalitati de intirziere in suma de lei , contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 145 alin. 2 lit. a, art. 146 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare , coroborate cu prevederile art. 56, art. 119, art. 120, art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215, si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Pitesti impotriva deciziei de impunere nr. pentru suma de lei reprezentind :

- lei – taxa pe valoarea adaugata de plata;
- lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- lei – penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv